

Hírlevél

A Johannita Segítő Szolgálat kiadványa

A Johannita Segítő Szolgálat a 2017. évi LXXVI. tv. 1. § (2) alapján
külföldről támogatott szervezetnek minősül.

Köszönjük külföldi támogatóink, elsősorban a
külföldi johannita szervezetek segítségét.

XIX. évfolyam 3. szám

2018. szeptember

Szerkeszti: Porcsalmy László

A nyár folyamán személyi változásra került sor. Dr. Gorove Kristóf, aki évek óta a mentésben, elsősegély-oktatás szervezésében, lebonyolításában vett részt, új, komoly feladatot kapott, így nehéz szívvel, de főállását feladva a Légimentőknél helyezkedett el. Sok sikert kívánunk neki új szolgálati helyén és köszönjük az eddigi munkáját! Tófi azért nem hagy el bennünket teljesen, „bedolgozóként” továbbra is kapcsolatban marad velünk.

Helyére Papp Zsombort vettük fel részmunkaidős alkalmazásban. Zsombor részben Kristóf feladatait veszi át, részben az ifjúsági munkánk támogatása is feladatai közé fog tartozni. Zsombor, fiatal kora ellenére már több területen is komoly tapasztalatot szerzett, hiszen dolgozott a Bethesda Kórház rehabilitációs osztályán és sebészetén is. Az Országos Mentőszolgálatnál pedig jelenleg is kivonuló mentőápoló. Mentőtiszt hallgatóként, munka mellett végzi tanulmányait a Semmelweis Egyetem Egészségtudományi Karán. A Pasaréti Református Gyülekezetben, ahová családjával jár, hosszú éveken keresztül a gyermekmisszióban, illetve az ifjúsági munkában is szolgált. A Johannita Segítő Szolgálat életébe már korábban is bekapcsolódott: Ifjúsági Tagozatunk, illetve Mentőszolgálatunk munkájában is részt vett már. Hisszük, hogy az Úr Isten hozta őt közénk, reméljük, hogy hamar megtalálja helyét a johanniták családjában. Hordozzuk őt imádságban, hogy mindaz, amit a nyolcsarkú kereszt alatt végez, az Úr nagyobb dicsőségét szolgálhassa!

Az **EFOP pályázat** öles léptekkel halad előre. A Segítő Szolgálat megalakulása óta először mondhatjuk: új autóhoz jutottunk! Elsőnek egy mikrobuszt tudtunk beszerezni. A 9 személyes Opel Vivaro minden igényt kielégít.

Szinte első útja Kárpátaljára vezetett, ahol a péterfalván megrendezett Református Családi Csendesnapra szóló támogatásunkat szállítottuk el vele, majd a Magyar Tagozat és a német johanniták által közösen szervezett medgyesi (Románia) táborba is már ezzel a járművel vihettük fiataljainkat.

De ha egy üzlet beindul: nemsokára megérkezett új személygépkocsink is, amely az oktatások során, és egyéb hivatalos ügyintézéshez lesz segítségünkre.

Az új Opel Astra jól használható az oktatásokhoz, nagy csomagterébe befér minden szükséges eszköz (Ambu baba, defibrillátor stb.), és segítők is tudnak benne utazni. De méltó megjelenést biztosít olyan eseményekre is, mint a lentebb említett alapkőletétel.

S végül már kifizettük az előleget a kisteherautóra is, amely Opel Movano típusú lesz. (Nem véletlen az egységes típusválasztás, így egy megbízható és viszonylag kis fenntartási költségű típushoz jelentős flottakedvezményt kaptunk.)

Szeptember közepén végre kiírásra került a két „nagyberuházás” közbeszerzése is: a terényi tábor fejlesztéséhez és a mórachalmi krízisközpont kivitelezéséhez meghívásos pályázatot hirdettünk. Az eredményhirdetés október elejére várható, utána némi adminisztráció, majd szerződéskötés, és reményeink szerint még idén megtehetjük az első kapavágásokat.

A tárgyi eszközök beszerzése is ütemezetten folyik. (Annyira belejöttünk, hogy akár kétannyit is el tudnánk költeni! ☺)

Az EFOP-hoz kapcsolódik, hogy meghívást kaptunk a Baptista Szeretetszolgálattól a Pákozdon építendő raktárbázisuk alapkőletételére. Ez a raktár is abból az EFOP pályázatból nyert támogatást, amelyen mi is indultunk. A rendezvényen Soltész Miklós és Novák Katalin államtitkárok voltak jelen a pályázatot kiíró kormányzat részéről. A Segítő Szolgálatot Lorx Ádám és Nagy Tamás képviselte.

Porcsalmy László

A JOIN (Johanniter International) egyik legsikeresebb akciója évek óta az önkéntesek csereprogramja. Magyarországot is rendszeresen képviseli néhány fiatal, így már szinte el is várják jelentkezésünket. Erről olvashatunk beszámolót.

JOIN Swap Észak-Írországban

Júliusban csodás 5 napot tölthettünk Észak-Írországban a JOIN Swap Project keretein belül. A St. John Ambulance Northern Ireland a boyne-i csata évfordulójának ünnepi rendezvényein évek óta biztosítja az egészségügyi szolgálatot, és ebben vehettünk részt elsősegélynyújtóként. Érdekes volt látni a parádét. Egész kicsi gyerekek együtt vonultak fel az egész idősekkel kerületenként. Sok zászló, tradicionális zene és öltözet.

A nézők életkora közt is hatalmas volt a szórás. Ott ültek egész nap, és várták az ismerősöket, lelkesen integettek; a felvonulók pedig boldogan álltak ki a sorból egy-egy barátot, rokont üdvözölni. Megható volt ezt látni.

A felvonulás után pedig egy vurstlihoz tudnám hasonlítani a nap hátra levő részét. Sátrak, mozgó büfé, lufiárusok... ☺

Istennek hála, elsősegélynyújtóként nem volt sok dolgunk, de rengeteg érdekes dolgot láthattunk, hogy mennek testvérszervezetünknel a dolgok; hogyan és milyen eszközökkel dolgoznak. Nagyon sok kedves embert megismerhettünk, és leshettünk el tőlük dolgokat. Örülünk neki, hogy találkozhattunk velük!

A vendéglátóink nagyon-nagyon kedvesek voltak, tényleg otthon éreztük magunkat náluk. Ezt mutatta az is, hogy szinte első nap felkerült Facebook oldalukra a hír a magyar (és német) cserepartnerekről egy fénykép kíséretében.

És természetesen a rengeteg munka mellett jutott idő a turistáskodásra is. Járhattunk Belfastban, elvittek minket Bushmillsbe, ahol megtudtuk, mitől jó az igazi ír whiskey, és megcsodálhattuk az Óriások útját is (Giant's Causway). Az időjárás is nekünk kedvezett egész idő alatt. Fantasztikus napokat tölthettünk ott, és nagyon jó tapasztalatokkal térhettünk haza. Hálásak vagyunk érte.

Porcsalmy Zsófia & Katona Regina

Idén került megrendezésre – immár kilencedik alkalommal – az ifjúsági csoport éves terényi nyári tábora, melyre az ország különböző pontjairól érkeztek az elsősegélynyújtó johannita fiatalok.

Ifjúsági elsősegély tábor 2018

A korábbi évek hagyományával részben szakítva, ebben az évben a tábor egyik fő célja a csapatépítés, egymás és önmagunk megismerése, továbbá a közösségbe való tartozás érzésének növelése volt.

Természetesen ezek mellett nem hanyagoltuk el az ifjúsági csoport fő profiljául szolgáló elsősegélynyújtás gyakorlását sem, amely elsősorban játékos formában, elszórtan, a csapatépítés eszközeként jelentkezett a hétvége során.

Csütörtök esti megérkezésünk után a társaságot négy csapatra osztottuk. Ezekben a csapatokban kellett teljesíteni a tábor ideje alatt felbukkanó feladatokat.

Minden csapat kapott egy 104 kérdésből álló feladatlapot, melyet az utolsó napig kellett kitölteniük. A kérdések igen sokrétűek voltak, a játékos kérdések mellett nagy számban kaptak helyet a johannita-ismeretek, Terény története, nevezetességei is.

Pénteken tovább folytatódott a csapatépítés, az önismeret és az egymással való kommunikáció fejlesztése. Délelőtt egy bibliodráma foglalkozáson vettünk részt, ahol Noé történetét dolgoztuk fel. Délután egy közösség- és kommunikációfejlesztő tréner érkezett hozzánk, ahol játékos feladatok segítségével tudtuk erősíteni készségeinket, hogy hogyan tudunk egymással hatékonyabban kommunikálni, csapatban dolgozni.

Harmadik nap délelőttjén a csapatoknak öt különböző állomáson kellett teljesíteni a feladatokat. Ezek közt volt például sebellátás nehezített körülmények között, egy külföldi sérült ellátása, hordágyazás akadálypályán, versírás adott szavak felhasználásával, valamint az ebéd közös elkészítése.

Délután, a nagy melegre való tekintettel elmentünk strandra, majd a hazafelé úton egy nagy balesetbe futottunk bele.

Aggodalomra semmi ok, ez csupán a terényi táborok fő attrakciójaként szolgáló szimulált baleset volt, ahol elsősegélynyújtóink tudásukhoz megfelelően, profin kezelték a helyzetet.

Miután a kárhelyet felszámoltuk, s kiértékeljük az ellátást, estére kicsit „lazábbra vettük a figurát”; a csapatok bemutatták a kisorsolt zenés előadásukat, melyre a tábor egész ideje alatt készültek, valamint utolsó este lévén, a tábortűz mellett való énekelgetés, jó hangulatú beszélgetés sem maradhatott el.

Vasárnap elérkeztünk a tábor utolsó napjához. Délelőtt részt vettünk a helyi evangélikus gyülekezet Istentiszteletén, majd a táborba visszatérve ünnepélyes keretek közt lezártuk ezt a csodálatos négy napot, valamint két új elsősegélynyújtó tett fogadalmat. Az eseményen vendégeink voltak Porcsalmy László Segítő Szolgálatunk elnöke, és Lorx Ádám jogi lovag, a Segítő Szolgálat elnökségi tagja, akik a fogadalomtételnél segédkeztek, valamint Szabján Imre ifjúsági tagozatvezetőnk, az elsősegély táborok honosítója. A közös együttlétet egy finom ebéddel zártunk.

Révész Levente és Porcsalmy Zsófia

Persze egy elsősegély tábor nem – vagy csak „levelező tagozatként” – rendezhető meg, ha nincsenek „sérültek”. Így a szervezőknek a táborhoz mindig kell olyanokat is találni, akik vállalják az imitátorok szerepét.

Elsősegély tábor – a „szenvedő alany” szemével

Egy elsősegély tábor első hallásra nem tűnik túlságosan izgalmasnak.

Egy kis fáslízás, vagy egy kis kötözés, esetleg egy kis újraélesztés bábun és nagyjából itt ki is merül, hogy egy kívülálló számára mit jelent az, hogy elsősegély. A Johannita Segítő Szolgálat terényi elsősegély tábora viszont ennél sokkal többről szól.

Először is „vér profi” gyakorlatokról szól, amik valós baleseteket szimulálnak. Másodszor csapatmunkáról szól, amit előre jól begyakorolt mozdulatsorok és kommunikációs gyakorlatok tesznek lehetővé. Harmadszor, talán legfontosabb elemként, egy közösségről szól, melynek tagjai bátran felvállalják azt, hogy mások segítségére sietnek, ha bajba kerülnek.

A táborba való megérkezésem után felvázolták az önkéntesek számára a szimulációs gyakorlat titkos forgatókönyvét. „Lesz két autó, az egyikben te leszel majd.” – jött az instrukció. „Egy diszkóból mentek éppen hazafelé – nem kevés alkohol és drog hatása alatt –, amikor is frontálisan ütköztök majd egy szembejövő autóval. Ne izgulj, neked nem lesz sok feladatod, mert egyből meghalsz...! A többiek súlyos sérülést szenvednek, lesz közöttük nyaki-gerinc sérült, csont törött, fejsérült, nyílt sebből vérző, alhasi és comb zúzódásos stb. stb.”

Miközben ezt hallgattam, Szabján Imre jól begyakorolt mozdulatokkal preparálta a sebeket, folyt ott a művér minden mennyiségben.

Maga a szimulációs gyakorlat Terény peremén egy bekötő úton került megrendezésre, ahová az elsősegély tábor résztvevői egy telefon segítségével teljesen váratlanul lettek irányítva.

Megkezdődött a mentés. A résztvevők gyorsan kettes csapatokba szerveződve végigjárták a sérülteket, felmérve az ellátásra szorulókat számát, a sérülések súlyosságát, és a sérültek helyzetét.

Velem személyesen kevés teendő volt, mivel légzésemet visszafogva tettem a halott sofőrt. Kiemelésem után megindult az újraélesztésem egy bábú segítségével, ami azért volt számomra előnyös, mert így testközelből tanulmányozhattam a többi sérült ellátását. A sérültek között voltak közreműködők, enyhén delíriumos állapotúak, illetve intoxikált, vagy kifejezetten agresszív páciensek is. A segítők folyamatos információcserével váltották egymást a különböző baleseti helyszínek között.

Olyan volt ez, mint egy jól begyakorolt színdarab, ahol mindenki tudta a helyét és a szerepét. Ennek a színdarabnak a premierjét viszont majd maga az élet produkálja! Legnagyobb benyomást azonban nem a szimulációs gyakorlat végrehajtása, hanem az a közösségi élmény és szeretet nyújtotta, ami az egész terényi tábori életet átszötte ott-tartózkodásom alatt.

A közösségi terebben tartott csendes áhitat, illetve az esti csapatépítő performance-ok, vagy a tábortűz melletti közös éneklés felejthetetlen élmények maradnak számomra. Ide sorolhatnám a vasárnap reggeli Istentiszteletet is, ahol az egész csapat Johannita Segítő Szolgálatos egyenpólóban jelent meg a helyi evangélikus templomban.

Azt gondolom, hogy mindenki, aki ott volt, egy olyan közösség részesének érezhette magát, aminek hihetetlenül nagy ereje van. A közös célok és értékek szorosan összekötnek olyan tehetséges fiatalokat, akik segítő szándékkal szolgálják közösségüket és hazájukat! Köszönöm Porcsalmy Zsófinak a kedves meghívást és minden résztvevőnek a befogadó szeretetét.

Lovagi üdvözléssel: Lipcsey Gábor

Katasztrófavédelmi képzés 2018

Lezárult Szervezetünk katasztrófavédelmi alapképzése. A tanfolyam lezárásaként egy vizsgagyakorlaton kellett a hallgatóknak helytállniuk, amelynek idén is – részben legalábbis – terényi táborunk adott otthont. Külön öröm volt, hogy a 48 órás, folyamatos végrehajtású minősítőgyakorlaton idén részt vett az osztrák johanniták egy keresőkutyás csapata és egy mentőegysége, a Máltai Mentőszolgálat 2 egysége és a MAGOR egyesület egyik kollégája is. Köszönjük a Gödöllői Katasztrófavédelmi Kirendeltség, Kistarcsa és Cserháthaláp önkormányzatának támogatását! Igazán érdekessé tette a gyakorlatot, hogy a kistarcsai Evangélikus Papnék Johannita Szeretetotthonát is aktívan bevonhattuk a feladatok sorába.

Az idén végzett évfolyam tesztelésén túl kihívást jelentett, hogy a tavaly végzett tagjainkat hogyan tudjuk új kihívások elé állítani, illetve hogyan tudnak majd együtt dolgozni az idei vizsgázókkal. Összességében ügyesen vették az akadályokat a csapatok és bizakodva nézhetünk az előttünk álló munkára, hiszen a tanfolyam vége nem a közös munka lezárását jelenti, hanem éppen ellenkezőleg: egy még intenzívebb építkezés elején vagyunk. Ezúton is gratulálunk a frissen végzett évfolyamnak!

80 órás képzésünk fókuszában a pszichoszociális szemléletű szociális munka és segítségnyújtás áll. Terveink szerint 2019-ben is indítunk újabb alapképzést, amire minden érdeklődőt ezúton is szeretettel hívunk és várunk! A jövő évi tanfolyam szervezése már nagy erővel megkezdődött, a részletek hamarosan megtalálhatók majd facebook oldalunkon, illetve honlapunkon. Addig is várjuk az érdeklődést a katved@johannitak.hu e-mail címen.

Szabján Imre

Fogyatékkal élők táboroztatása

Idén nyáron először, a Segítő Szolgálat önkéntesei két turnusban is táboroztattak fogyatékkal élőket Terényben. Egyszer a tiszafüredi Szivárvány Ház lakóival lehettünk együtt. A második tábor során pedig a budai Sarepta Szeretetotthon lakóival töltöttünk el egy hetet. Az utóbbi tábort a Johannita Rend Magyar Tagozatával együttműködve szervezetük meg idén is. Voltak új, és ismerős arcok is. Ettől függetlenül nagyon hamar sikerült felvenni a közös ritmust, megtaláltuk a közös hangot.

A délelőtti időket ugyanazon alapokra építettük; témái a bibliai alkalmaknak az ígéret volt. Megelevenítettük Dániel, Zákheus és az etióp kincstárnok történetét. A kézműves foglalkozásokon is a történeteket vettük alapul: lehetett méccsest, kis bárányt, fügefát, papiruszt készíteni. Ebéd után kirándulni mentünk; voltunk Hollókőn, Balassagyarmaton, a bánki strandon, Nagymaroson és Szécsényben. Természetesen a reggeli torna sem maradhatott el,

illetve a tábortűz és szalonnázás. Eseménydús napokat tölthettünk el velük, reméljük, hogy évközben is tudunk velük találkozni!

Porcsalmy Zsófia

Tiszafüredi Helyi Szervezetünk Kárpátalján

2018 szeptemberében, mikor is a nyár észrevehetően ősze fordult, éppen időben érkezett a Johannita Segítő Szolgálat ruhaadománya a Kárpátaljai Csinadijevói Árvaház gyermekeinek. A munkácsi járásban található árvaház része annak az ukrán állami árvaház-hálózatnak, ahová a társadalom legaljára került, és szétesett családok gyermekei kerülnek. Egy ilyen árvaház lenyomata a széthullt Szovjetunió gazdasági és a sokszínű nemzetiségi területen is, hiszen több mint 10 nemzetiség gyermekei találhatóak az árvaházban.

Az árvaházba lépve nem lehet letagadni a valóságot: a gyermekek látványa, örömtelen gesztusai szomorúan mutatják a szeretethiányt. Szívfacsaró módon soványak, alultápláltak, reménykedő tekintetük szeretetért kiált. Ezt a néma kiáltást hallotta meg Istenünk kegyelméből a Johannita Segítő Szolgálat Tiszafüredi Helyi Szervezete. 2018 szeptemberében sikerült egy nagyobb ruhaadományt eljuttatni az árvaház gyermekeinek. Úgy érezzük, hogy segítségünk csepp volt a tengerben, de mégis... a gyermekek hálás tekintetéből megértettük, hogy van értelme segíteni! Jézus maga biztat bennünket további segítségnyújtásra: „ruhátlan voltam és felruháztatok ...”

Fodor Gusztáv – Tiszafüred

Rövid hírek:

- Hamarosan megkezdődnek a jövő évi támogatásokról szóló megbeszélések. Reméljük, hogy a korábbi éveknek megfelelő, esetleg annál nagyobb mértékű lesz.
- Idén is megrendezésre került a Szélrózsa Evangélikus Ifjúsági Találkozó, amelynek elsősegély és egészségügyi biztosítását hagyományosan Szervezetünk végzi. Szintén hagyománynak mondható, hogy német johannita barátaink erre a rendezvényre becsatlakoznak elsősegélynyújtóin mellé és közösen végezzük szolgálatunkat.
- Mentőszolgálatunk számára a nyár elég mozgalmas volt, hiszen ilyenkor egymást érik a fesztiválok. Amellett, hogy Szervezetünk is több ilyen rendezvény egészségügyi biztosításában részt vett, idén államalapításunk és államalapító királyunk nemzeti ünnepén is mentőnk szolgálatban volt. Ami hétfő lévén nem lett volna önmagában érdekes. A különlegesség abban rejlett, hogy aznap éjjel a Máltai Mentőszolgálat egysége is szolgálatban volt, így a magyarországi történetünkben először, a 2 szervezet mentőegységei egyszerre teljesítettek szolgálatot.
Mentőszolgálatunkba szeretettel várunk gépkocsivezetőket, mentőápolókat, mentőtiszteket és orvosokat, akik ilyen módon is szeretnék az Urat szolgálni. Jelentkezni az info@johannitak.hu e-mail címre küldött önéletrajzzal lehet.
- Az augusztus 20-i ünnepségeknek más johannita vonatkozása is volt, hiszen a Johannita Rend Magyar Tagozatának delegációja részt vett az Ökumenikus istentiszteleten, amelyet a magyarországi keresztény egyházak vezetői augusztus 19-én szombaton, ünnepünk előestéjén Budapesten, a Szilágyi Dezső téri református templomban tartottak. A magyarországi egyházak képviselőin kívül Béchara Boutros Raï libanoni maronita pátriárka is részt vett a közös istentiszteleten.